

Astrologie en erfelijkheid, een verkenning

Vooraf

Mijn verhaal voor het NVWOA-symposium ging niet over tweelingen, alhoewel ze wel belangrijk zijn voor het betoog. Door het stelselmatig vergelijken van paren vrijwel identieke horoscopen en de precisie die daarvoor nodig is, kwam ik tot inzichten die anders speculaties waren gebleven.

De eerste vraag die ik me stelde over de astrologie (in 1965) kwam voort uit persoonlijke ervaringen in het najaar van 1965:

1. Hebben andere mensen die op 11 juli 1947 zo rond **09:45** geboren zijn ook traumatische ervaringen doorgemaakt in de laatste maanden van 1965?

Deze vraag ligt aan de basis van mijn onderzoek naar astrotweelingen, Celestial Twins, zoals Elizabetha Levin ze zo mooi aanduidt. Ik ging op zoek naar de grenzen van de astrologie en breidde mijn onderzoek uit naar "gewone" tweelingen.

Vraag 2 stelde ik me na de geboorte van mijn enige kind, een dochter, in 1966:

2. Bepaalt het kind zelf wanneer het geboren wordt?

De derde vraag kwam veel later maar nog altijd lang geleden, in 1988, nadat ik *Birthtimes* van Gauquelin had gelezen:

3. Wat doet de keizersnee met een kindje?

Deze drie vragen, met name 2 en 3, vormen het kader van dit betoog.

Een uitgebreider artikel, dat ook in het Engels zal worden gepubliceerd, is in de maak.

Daarbij komt ook een uitvoerige lijst van bronnen waarop ik me heb gebaseerd.

1. Zoektocht naar de grenzen van de astrologie

In een artikel op AstroCursus, *Astrotweelingen als basis voor kwalitatief onderzoek* beschrijf ik hoe het allemaal begon, zie <https://www.astrocursus.nl/art/2lingen/atwins1.php>. In 1966 had ik al veel horoscopen getrokken, niet alleen voor vrienden en kennissen, maar ook voor "echte klanten". Het was fascinerend hoe goed het allemaal klopte, maar ik begreep niet waarom het werkte, en wilde daar meer van weten.

2. Bepaalt het kind zelf wanneer het geboren wordt?

Vlak na mijn 19e verjaardag in 1966 werd mijn eerste en enige kind geboren, een dochter. Volgens de berekeningen had ze Leeuw moeten worden, maar op 22 juli 1966 om 2:30 's nachts brak het vruchtwater. Ik moest in allerijl naar het ziekenhuis en om **7:14** was ze er. Ik keek al bevallend op de stationsklok die in de "verloszaal" hing, dus de tijd is waarschijnlijk redelijk exact. Ik was ervan overtuigd dat hier opzet achter zat: mijn dochter wilde als Kreeft door het leven gaan en dat is haar gelukt.

Ik deed er verder geen onderzoek naar, maar verzamelde wel gevallen waaruit voor mij duidelijk bleek dat het kind invloed heeft op zijn/haar geboortetijd. In het uitgebreide artikel dat ik aan het schrijven ben, komen een aantal voorbeelden aan de orde.

Drie jaar geleden maakte Kees Jansen mij attent op een Amerikaans onderzoek dat erop wees dat ik een punt zou kunnen hebben. Het artikel riep veel vragen bij me op en ik ben dus zelf verder op onderzoek uit gegaan. Het duidelijkste antwoord vond ik in het werk van Dr. Graham Liggins uit Nieuw Zeeland. In 1968 was hij de eerste die zich bezig hield met grootschalig onderzoek naar vroeggeboorten bij schapen. Hij zag kans te vroeg geboren lammetjes in leven te houden en kon zijn hier geleerde technieken later toepassen op mensenbaby's. Hij vertelt in een publicatie uit 1968 dat lammetjes zelf aangeven wanneer het tijd wordt dat ma ze ter wereld gaat brengen en mensenbaby's doen dit ook. Voor 1968 werd aangenomen dat een foetus geen enkele invloed heeft op het barenproces, maar uit het onderzoek van Liggins en uit latere onderzoeken van anderen blijkt dat foetussen, ook van mensen, zelf aangeven wanneer het tijd wordt om te beginnen.

In combinatie met wat ik te weten ben gekomen over effecten van de keizersnee, lijkt het mij duidelijk dat bij natuurlijke geboorten het kindje zijn/haar geboortemoment zelf bepaalt.

3. Wat doet de keizersnee met het kindje?

Naar aanleiding van wat Gauquelin in zijn *Birthtimes* schrijft over de keizersnee heb ik veel medische Informatie bestudeerd. Hij is heel gepassioneerd over de kwalijke gevolgen die de keizersnee zou hebben voor erfelijke verbanden en dat maakte veel indruk op mij. Ik zal in dit verband niet dieper ingaan op zijn zorgen, maar wel kort iets melden over gevolgen van de keizersnee. Het is goed voor het kind om zelf de tocht door het geboortekanaal te maken, want de massage die het op die manier krijgt, zorgt ervoor dat hem allerlei hormonen worden toegediend, bijvoorbeeld het gelukshormoon oxytocine. Een kind dat via de keizersnee ter wereld komt, krijgt maar heel weinig van dit (en andere) hormonen mee. Ook blijkt dat andere genen "aan" of "uit" worden gezet, en zo zijn er nog wel meer verschillen met natuurlijke geboorten waarvan de reikwijdte niet altijd bekend is.

Hiermee wil ik niet zeggen dat ik tegen de keizersnee ben. Het is geweldig dat kind en moeder via deze ingreep beiden in leven kunnen blijven. Maar om, zoals dat in de VS gebeurt, de geboorte van een kind bv. voor de kerst te laten gebeuren omdat dat handiger is - dat lijkt me geen goede zaak. En zo staan de artsen in Nederland daar ook tegenover. Die stellen bovendien dat het beter is als de weeën al aan de gang zijn voor je met de keizersnee begint. Dat kan niet altijd, maar men probeert het wel. In het kader van mijn betoog houdt dit in dat het kind al wel het signaal heeft gegeven dat er begonnen moet worden met baren. Dat lijkt ook medisch beter te zijn dan de ingreep te doen voor de weeën beginnen.

Van een aantal gevallen in mijn archief weet ik dat ze via de keizersnee zijn geboren. Enkelen van hen ken ik persoonlijk. Wat me bij deze mensen opvalt, is een zekere "gelatenheid". Dit haal je niet uit hun horoscoop en het is, zeker voor anderen, meestal geen negatieve eigenschap. Ik noem hier één voorbeeld van een jongen van 15. Het is een leuke, intelligente jongen, sterk en sportief, en iedereen vindt hem aardig. Zijn twee oudere zusters (verschil 5-7 jaar) pesten hem ongenadig. Hij ondergaat het vriendelijk, zonder zich te verzetten, zelfs niet verbaal. Als hij met sporten verliest, vindt hij dat niet leuk, maar hij windt er zich ook niet over op: "De beste heeft gewonnen. Dat was ik dus niet". Ik vind dit opmerkelijk, zeker voor een kind van die leeftijd. Ik denk nu dat die "gelatenheid" voortkomt uit het missen van de tocht door het geboortekanaal.

In het artikel waarmee ik bezig ben komen deze en andere gevallen aan de orde mét horoscoop.

De meeste gevallen van keizersnee in mijn archief zijn van tweelingen. Bij hen heb ik dit fenomeen niet geconstateerd, maar dat komt doordat ik ze geen van allen echt goed ken. De meesten heb ik nooit ontmoet, heb ik alleen via via als "geval" binnen gekregen. Twee andere paren heb ik alleen een keer op consult gehad. Van de enige tweeling die ik persoonlijk goed gekend heb, verschillen de geboortetijdstippen vele uren en ze zijn via de natuurlijke weg geboren.

Ten slotte: astrologie en erfelijkheid

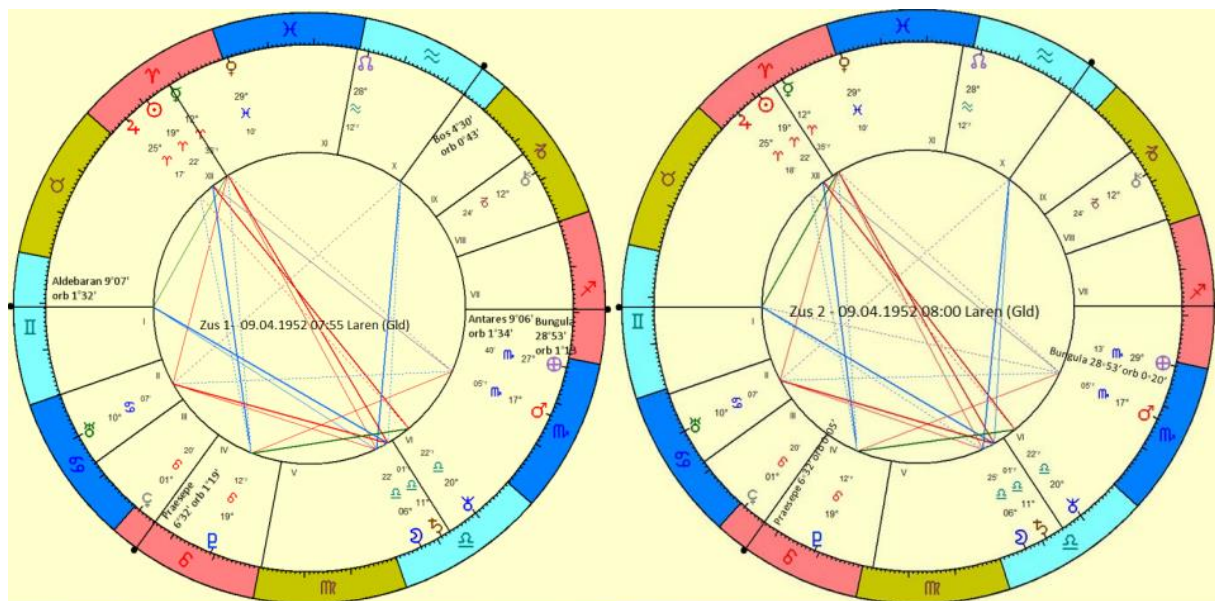
De Larense tweeling. Het gaat hier om een eeneige tweeling met vrijwel gelijke horoscopen. De horoscopen hieronder staan ook in de presentatie die bij dit verhaal hoort:

<https://www.nvwoa.nl/symposia/sym2019/pdf/04keizersnee-geboortemoment.pdf>.

Als kinderen leken de zussen als twee druppels water op elkaar, maar toen ik ze ontmoette, een paar jaar na hun vijftigste, waren de verschillen, ook in uiterlijk, vrij groot.

Het "raadsel van de Larense tweeling" kan maar ternauwernood worden opgelost via astrologie op de mm², al kun je wel iets doen met de vaste sterren en met progressies, en dat klopt dan weer met het feit dat DNA reageert op de omgeving. Door andere ervaringen sterven andere cellen af, worden andere genen aan of uit gezet, e.d.

In dit verband is ook het geval van de zussen W en D illustratief, zie mijn artikel *De zusters W & D, een analyse* op <https://www.astrocursus.nl/art/2lingen/dw-analyse.php>.

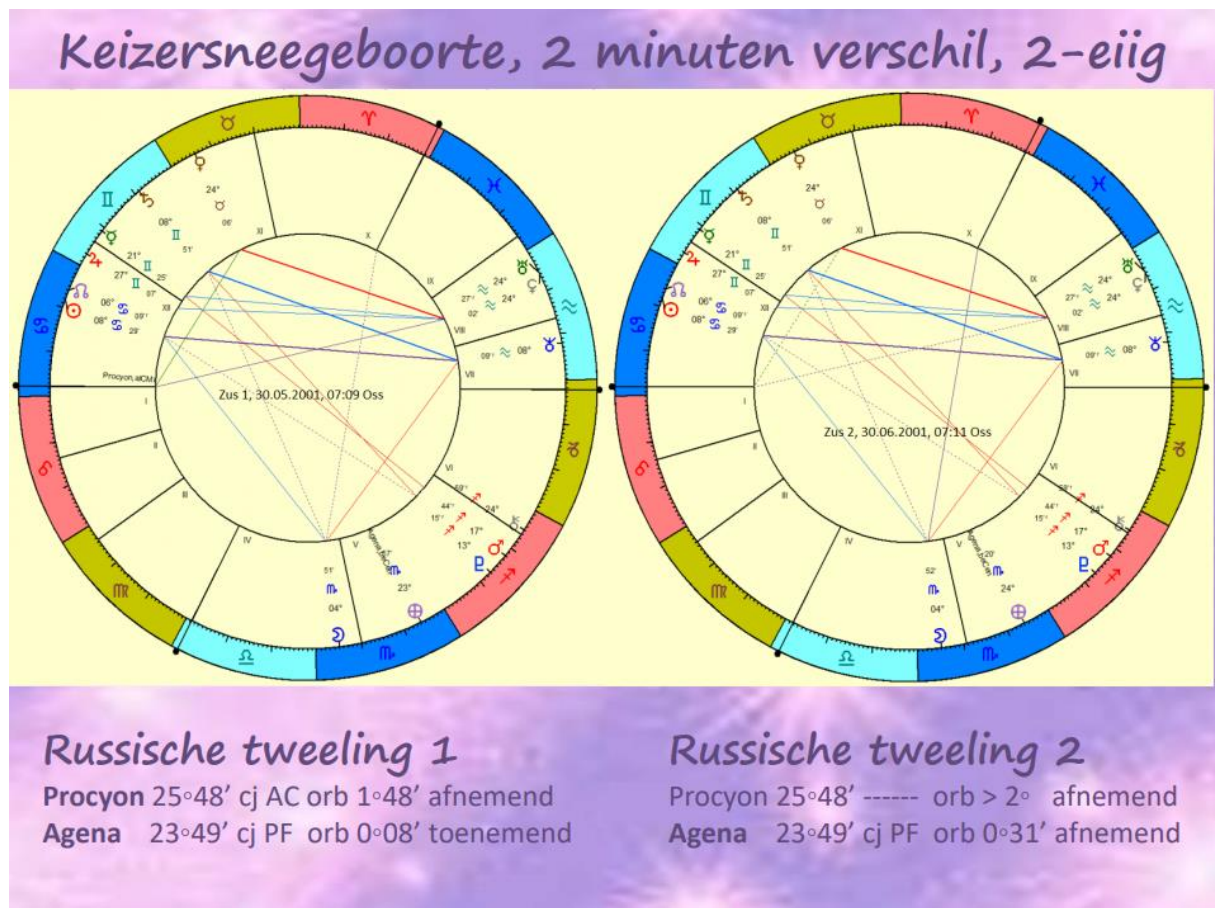
Larense tweeling 1:

Aldebaran cj AC (1.32 afnemend)
Praesepe cj IC (1.19 toenemend)
Bungula cj PF (1.13 toenemend)
Antares cj DC (1.34 afnemend)
Bos cj MC (0.43 afnemend)

Larense tweeling 2:

Aldebaran --- (3.03 afnemend)
Praesepe cj IC (0.05 afnemend)
Bungula cj PF (0.20 afnemend)
Antares --- (3.05 afnemend)
Bos cj MC --- (1.56 afnemend)

De Russische tweeling. Het geval van de Russische tweeling is astrologisch een raadsel. De zussen zijn twee minuten na elkaar geboren, en hun horoscopen verschillen nauwelijks van elkaar. Alleen de vaste ster Procyon staat nog op de asc bij de oudste en niet meer bij de jongste. In de presentatie zijn foto's van hun kamers opgenomen, waaraan je kunt zien hoezeer ze van elkaar verschillen. Ik heb een foto van de meisjes, die ik vanwege de privacy niet in de presentatie heb gezet, maar ze lijken totaal niet op elkaar, De jongste is lang en dun met lang, steil donker haar (eigen kleur), de oudste is klein en stevig-slanak met een dikke bos blond krullend haar, ook haar eigen kleur.

Haal je de genetica erbij, dan komt de zaak er anders uit te zien. De dames zijn niet identiek en hebben dus ander DNA. Ze lijken meer op elkaar dan astrotweelingen, die immers genetisch niets met elkaar gemeen hebben, maar ze kunnen qua genen heel veel van elkaar verschillen, of zelfs net de andere 50% van de genen van pa en of ma hebben geërfd. Kortom, je kunt ze bekijken als astrotweelingen.

Mijn gedachten over dit punt zijn nog niet helemaal uitgekristalliseerd, maar al schrijvend aan het grote artikel wordt de zaak steeds helderder. Ook het geven van lezingen helpt. Er was een periode dat ik door de bomen het bos niet meer zag. Die fase is nu gelukkig achter de rug: ik weet nu in ieder geval waar het heen gaat.

Deventer, 31 december 2019